

sætter ingen som helst Begrænsning, intet som helst Formaal for denne Optræden, ingen Betingelser for, naar Ministeriet kan gribe ind. Det er et absolut Veto, som gives saadanne 5 Medlemmer, hvilke Motiver de end handler ud fra. Jeg har heller ikke ment, at en Minister altid vilde komme ind paa de Veje, jeg skildrede, men jeg mener, at Muligheden derfor er aaben, og det gælder om, idet man vedtager en Lov, at se, hvilke Muligheder man baner Vej for gennem Loven, og at sikre sig, at de Muligheder, man anser for uheldige, ikke faar lovhjemlet Eksistens i Loven. Det er derfor, jeg anbefaler at stemme imod Ændringsforslaget. Jeg tror, Mulighederne er for farlige.

Niels Rasmussen: Det ærede Medlem sagde, at man ved den her foreslaaede Bestemmelse i al Almindelighed vil give et Mindretal Adgang til at kunne forhindre en Sags Gennemførelse. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i. Naar det, dette Mindretal forebringer for Ministeren, ikke er af virkelig væsentlig Betydning for Havnens Styrelse, vil Ministeren sandsynligvis, ja jeg mener endda at turde sige ganske sikkert, afvise det og sige: Her er ikke noget for mig at tale med om, jeg tiltræder den af Majoriteten tagne Beslutning, fordi det er et Spørgsmaal, der ikke rækker saa vidt, at jeg bør blande mig i det. Saaledes som Ændringsforslaget er affattet, betyder det, selv om det ikke udtales klart og distinkt — det kan det ikke, det maa holdes i nogen Almindelighed —, at Ministeren, vel at mærke naar der sker Indstilling fra 5 Medlemmer, har Veto i de Spørgsmaal, der bliver indanket for ham. Men intet andet. Der kan ikke udgaa noget Initiativ fra Ministeren paa den Konto, men han kan, naar der sker Indstilling, forhindre, at en Beslutning træder ud i Livet, hvis Følger han mener ikke kan siges at være i Havnens Interesse.

Trier: Nu brugte den ærede Forslagsstiller Udtrykket Veto fra Ministerens Side. Det er ikke det, der staar i Ændringsforslaget. Der er der ikke blot Tale om et Veto, der er lige saavel Tale om en positiv Afgørelse, saaledes at Ministeren paa Grundlag af de fem Medlemmers Indstilling kan gennemføre det, Flertallet mener ikke bør gennemføres. Det kan man ikke kalde et Veto. Situationen kan meget let blive den, at det i Virkeligheden bliver Mindretallet, der kommer til at regere, og

Flertallet, der udelukkes fra Indflydelse paa Havnens Udvikling.

Naar det ærede Medlem siger, at man maa vente, at Ministeren altid vil tænke paa Havnens virkelige Interesser, maa det jo indrømmes, at en Minister ogsaa er et Menneske, der kan se paa andre Interesser end de virkelige, og selv om han ser paa Havnens virkelige Interesser, kommer det jo an paa, med hvilke Øjne han ser paa dem. Det kunde være, at det, han anser for Havnens virkelige Interesser, er det, som Flertallet i det givne Tilfælde anser for ikke at være Havnens virkelige Interesser, saa ad den Vej naar vi slet ikke til at sikre den Selvstyrelse, som det er Lovforslagets Opgave at gennemføre.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Thomas Larsen*): Jeg kan med Hensyn til Ændringsforslagene ganske overspringe de Forslag, som ikke omhandler Havnedirektørens Stilling, idet jeg kan tiltræde disse, som er stillede af Udvalget eller dets Flertal, men til de Forslag, som angaar Havnedirektørens Stilling, har jeg nogle Bemærkninger at knytte. Det, som er det afgørende i denne Sag, og som har været det ærede Udvalg og mig imellem, har jo hele Tiden været Spørgsmaalet om, hvilken Stilling Havnedirektøren skulde indtage i Havnebestyrelsen. Det oprindelige Lovforslag gik, som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, ud paa, at Havnedirektøren skulde være Formand for Havnebestyrelsen. Dermed mente jeg at have samlet det hele til en i alt Fald saa stor Enhed, som man overhovedet kunde naa til i denne Sag. Det er ikke lykkedes mig at overbevise det ærede Udvalg om det hensigtsmæssige deri. Det ærede Udvalg har foretrukket at gaa en anden Vej, og stille Forslaget under Nr. 2 om, at i Stedet for Havnedirektøren skal det være Overpræsidenten, der er Havneraadets Formand. Man henviser i saa Henseende til, at det er Traditionen, og den skal man blive i. Den ærede Ordfører, det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) udtalte, at deri laa en Indrømmelse til mig. Nej, det gør der i Virkeligheden ikke. Desværre maa jeg sige, at det ærede Udvalg ikke har indrømmet mig ret meget; thi naar jeg nu ser paa mit Forslag, hvis det bliver gennemført med de Ændringer, som foreslaas af Udvalget og Udvalgets Flertal, er det jo et helt andet Forslag end det, jeg forelagde, og jeg kan i saa Henseende ganske slutte mig til de Uda-